

E 328

ΜΙΑΤ. Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Διδάκτορας τῆς φιλοσοφίας καὶ παιδαγωγικῆς τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου
καὶ Δευτεροῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρμαλείου διδασκαλείου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ
ΕΝ Τῶ ΤΕΛΕΥΤΑΙῶ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜῶ,
ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ» Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
15 - ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ - 15
1906

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΜΙΑΤ. Γ. ΒΡΑΤΣΑΛΟΥ

Διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ παιδαγωγικῆς τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου
καὶ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρμαλείου διδασκαλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜῶ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ ΜΕΤΕΡΡΥΘΜΙΣΜΕΝΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ," ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

15 - ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ - 15

1906

Ἀριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 8395.}}{\text{Διεκπ. 7370.}}$

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1902.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

Πρὸς τὸν κ. Μιλτιάδην Βρατσῶνον.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρύξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν Ἀλφάβητάριον (Α' Μέρος), ὅπως εἰσαχθῆ ἐπὶ πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσυντηρητῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις

Ὁ Ὑπουργός

Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφ. Μ. Παγίδης

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον ἕξει τὴν ὑπογραφήν καὶ μονογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

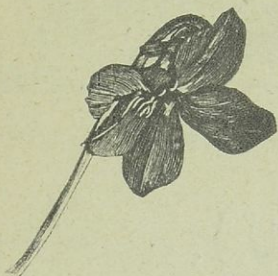
Μιλτιάδης Σ. Βρατσῶν

MMB

ΠΡΩΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

Μικρά γράμματα και συλλαβαί.

ἴον (ι, ο, ν).

ἴ-ον

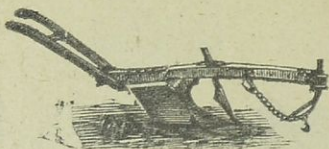
ι-ο-ν

ι-ον. ι-ο-ν. ἴον.

ι-ν ιν. ν-ι νι. ο-ν ον.

ν-ι νι. ν-ο νο. ν-ο-ν νον.

νι-νι, νινί. ο-νον όνον.

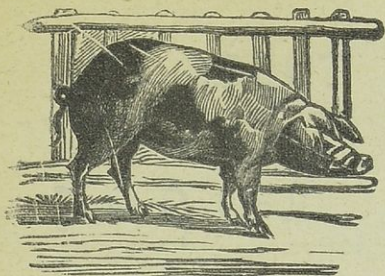
ὕνι (υ).

ὕ-νι υ-ν-ι.

υ-ν υν. ν-υ νυ. νυν. νον.

ὕ-νι ὕ-νί-ον.

ὕνι ὕνιον.

σῦς (σ,ς).

σ-υ-ς

ὁ σῦς.

σ-υ συ. υ-ς υς. συ-ς σῦς. ὁ σῦς.

σύ. σός. ὄ-σος. ὄ-νος. ὁ ὄνος.

ρῖς (ρ).

ρ-ι-ς.

ρ-ι ρι. ρ-ο ρο.

ρ-ι-ς ρίς, ἡ ρίς. ρ-ο-ς ρος.

ρίς, ἰ-ρίς. ἴρις. ὄ-ρος. ὄρος.

τυρός (τ).

τυ-ρός. τ-υ-ρ-ο-ς

τ-υ, τυ. ρ-ος, ρος. τυ-ρός ὁ τυρός.
τυ-ρί, τὸ τυρί. τό-νος, ὁ τόνος.
νό-τος, ὁ νότος. σῖ-τος, ὁ σῖτος.

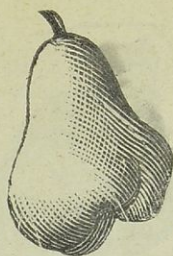
πῦρ (π).

π υ ρ

πῦρ π-υρ π-υ-ρ

π-υ, πυ πυ-ρ πῦρ, τὸ πῦρ.
π-ο, πο. τ-ον τον, πο-τόν, τὸ ποτόν.
πό-νος, ὁ πόνος. τό-πος, ὁ τόπος.

ἄπιον (α).

ἄ-πι-ον.   α-π-ι-ο-ν

α-π   απ.   π-α   πα.

ἄ-πι-ον τὸ ἄπιον. ἄ-πι-α τὰ ἄπια.

τυ-ρί-α τὰ τυρία. ἴ-α τὰ ἴα.

ἡ σα-νίς. τὸ ρά-πα-νον. τὸ πα-πί.

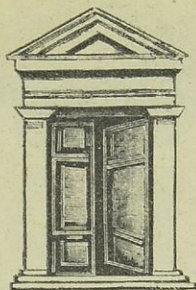
γάτα (γ).

γά-τα ἢ γάτα.

γ-α γα. τ-α τα. ἢ γά-τα.

γά-τος ὁ γάτος. γα-ρίς ἢ γαρίς.

γό-νυ τὸ γόνυ. γύ-ρος ὁ γύρος.

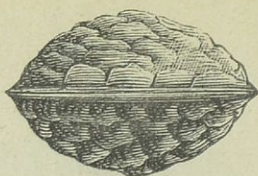
θύρα (θ).

θύ-ρα   ἢ θύρα.

θ-υ θυ.   ρ-α ρα.   θύ-ρα ἢ θύρα.

πί-θος ὁ πίθος.   πι-θά-ρι τὸ πιθάρι.

πα-ρά-θυ-ρον τὸ παράθυρον.

κάρυον (κ).

κά-ρυ-ον τὸ κάρυον.

κ-α κα. ρ-υ ρυ. ο-ν ον.

κά-ρυ-ον τὸ κάρυον. κά-ρυ-α

τὰ κάρυα. κό-ρα-κας ὁ κόρακας.

κα-ρό-τον τὸ καρότον. σῦ-κον

τὸ σῦκον. ἀγαπῶ τὰ σῦκα.

λύρα (λ).

λύ-ρα

ή λύρα

λ-υ λυ. ρ-α ρα. λύ-ρα ή λύρα.

γ-α γα. λ-α λα γά-λα τὸ γάλα.

λα-γὸς ὁ λαγός. λύ-κος ὁ λύκος.

τὸ κα-λὸν γά-λα ὁ κα-κὸς λύ-κος.

ἥλιος (η).

ἥ-λι-ος

ὁ ἥλιος.

γ-α γα. λ-η λη. γα-λῆ
ἡ γαλῆ. ἀ-ἦρ ὁ ἀήρ. συ-κῆ ἡ συκῆ.
πα-τήρ ὁ πατήρ. γυ-νή ἡ γυνή. ἡ
κόρη. ὁ καλὸς πατήρ. ὁ καθαρὸς ἀήρ.

ἐλάτη (ε).

ἐ-λά-τη

ἡ ἐλάτη.

ἔ-αρ τὸ ἔαρ. θέ-ρος τὸ θέρος. ἔ-τος

τὸ ἔτος. ἰ-τέ-α ἢ ἰτέα. κέ-ρας τὸ
κέρας. τὸ νέον ἔτος. ἀγαπῶ τὸ θέρος.

μῦς (μ).

μ-υς

μῦς

μα-τι μάτι τὸ μάτι. μα-ρίς μαρίς.

ἢ μαρίς. μη-λον μῆλον τὸ μῆλον.

μη-λέ-α μηλέα ἢ μηλέα. ἀγαπῶ

τὰ μῆλα.

δεμάτι (δ).

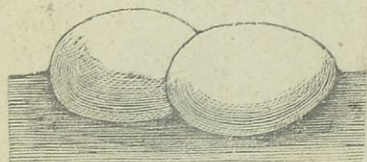
δε-μά-τι τὸ δεμάτι.

δε-μα-τι δεμάτι, τὸ δεμάτι.

ρο-δον ρόδον τὸ ρόδον. τὰ ρόδα,

ρο-δε-α ροδέα ἢ ροδέα.

τὸ πόδι δύο πόδες. δύο ρόδα.

ῶά (ω).

ῶ-ά ῶά, τὰ ῶά.

ῶ-ὄν τὸ ῶόν. ῶ-τα τὰ ῶτα. κῶ-δων

ὁ κῶδων. δῶ-ρον τὸ δῶρον. ῶ-ρα

ἢ ῶρα. ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ ῶά.

φωλεά (φ).

φω λε ά ή φωλεά.

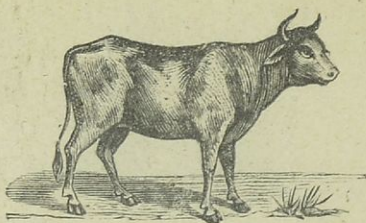
φ-ω φω. λ-ε λε. α ή φωλεά.

φ-α φα ν-ος νος. φα-νός, ό φανός.

φα-νά-ρι τό φανάρι. τό φώς. ή φακή.

τό φυτόν. τó φαγητόν. ό φίλος. ό κήπος.

άγαπώ τά καλά φαγητά.

βῶδι (β).

βῶδι τὸ βῶδι.

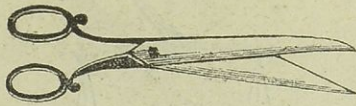
β-ω βω. δ-ι δι. βῶ-δι τὸ βῶδι.

βῶ-δι-α τὰ βῶδια. βό-ες οἱ βόες.

ἡ βελόνη, τὸ βαρέλι, ἡ καλύβη.

ἡ βελόνη ἔπεσε κάτω. μία μεγάλη

καλύβη.

ψαλίς (ψ).

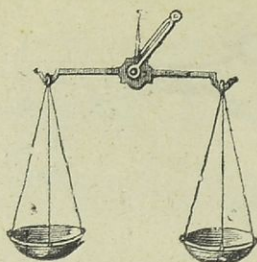
ψα-λίς   ἡ ψαλίς.

ψ-α ψα. λ-ις λις. ψα-λίς, ἡ ψαλίς.

ψά-ρι, τὸ ψάρι. ψά-ρι-α, τὰ ψάρια.

ψω-μί, τὸ ψωμί.

ἐψήθη τὸ ψωμί. ἀγαπῶ τὰ ψητὰ
ψάρια. κόψε ράψε. τὸ πανὶ ἔκοψα
μὲ τὸ ψαλίδι.

ζυγός (ζ).

ζυ-γός   ή ζυγός.

ζ-υ ζυ. γ-ος γος. ζυ-γός ή ζυγός.

ζυ-μ-η μη. ζύ-μη ή ζύμη. ζ-ω ζω.

ν-η νη. ζώ-νη ή ζώνη. τὸ ζῶον τὰ

ζῶα. τὸ ζίζυφον. ζυμῶνω. ὁ λύκος

ἔφαγεν ἐν ζῶον.

ξίφος (ξ).

ξί-φος   τὸ ξίφος.

Ξ-ι ξι.   φ-ος φος.   ξί-φος τὸ ξίφος.

Ξ-υ ξυ.   ρ-α ρα.   φ-ι φι.   ξυ-ρά-φι

τὸ ξυράφι.   ἔ-ξω ἔξω.   ἡ ξηρά. τὸ

ξύλον. ὁ κόραξ. ὁ πίναξ.

τὰ ἄλογα τῆς ἀμάξης. ὁ κόραξ

ἐπέταξε. ἀγαπῶ τὰ ξηρά σῦκα.

χήνα (χ).

χή-να ἢ χήνα.

χι-η χη ν-α να. χή-να ἢ χήνα.

χιε-ρι τὸ χέ-ρι. χι-ών ἢ χιών.

χα-ρά ἢ χαρά. τὸ χῶμα. ὁ χαλινός.

ἔπεσε χιών. ἔχω μεγάλην χαράν.

*Επανάληψις λέξεων.

ι. τὸ ἴον. υ. τὸ ὑνίον. σ. ὁ σῦς. ρ. ἡ ρίς,
τὸ ὄρος. τ. ὁ τυρός, ὁ σῖτος. π. τὸ πῦρ,
ὁ πόνος. α. τὸ ἄπιον, τὸ παπί. γ. ἡ γάτα,
τὸ γόνυ. θ. ἡ θύρα, ὁ πίθος. κ. τὸ κά-
ρυον, τὸ σῦχον. λ. ἡ λύρα, τὸ γάλα. η.
ὁ ἥλιος, ὁ πατήρ. ε. ἡ ἐλάτη, τὸ κέρας.
φ. ἡ φωλεά, ἡ φακὴ. β. τὸ βῶδι, ἡ βε-
λόνη. ψ. ἡ ψαλὶς, τὸ ψάρι. ζ. ἡ ζυγός,
τὸ ζῶον. ξ. τὸ ξίφος, ὁ πίναξ. χ. ἡ
χίνα, ἡ χιών.

---

*Επανάληψις φράσεων.

Ὁ κακὸς λύκος. ὁ καλὸς πατήρ. ὁ κα-
θαρὸς ἀήρ. τὸ νέον ἔτος. μία μεγάλη κα-
λύβη. τὰ ἄλογα τῆς ἀμάξης.

Ἐπανάληψις προτάσεων.

ἀγαπῶ τὰ σῦκα. ἀγαπῶ τὸ θέρος. ἀγαπῶ
τὰ καλὰ φαγητά. ἡ βελόνη ἔπεσε κάτω.
ἀγαπῶ τὰ ψητὰ ψάρια. κόψε, ράψε. ὁ λύκος
ἔφαγεν ἐν ζῶον. ὁ κόραξ πετᾷ. ἀγαπῶ τὰ
ξηρὰ σῦκα. ἔπεισε χιών. ἔχω μεγάλην χαρὰν.

Ἀσκήσεις.

ἀγαπῶ νὰ φάγω ὡὰ τηγανιτά. ὁ χωρικός
ἔφερε τὰ βώδια ὀπίσω ἀπὸ τὸ χωράφιον.
ἀγαπῶ πολὺ τὰ ὀπωρικά. ἀπὸ ὅλα τὰ φα-
γητά ἀγαπῶ πολὺ τὸ ψητόν. ὅταν διψῶ,
πίνω ὕδωρ. πίνω πολὺ γάλα. ἔχασα δύο
διώβολα. θέλω πολὺ νὰ φάγω σῦκα. ὅταν
ἔφυγεν ὁ φίλος, ἦτο νύξ.

Τὰ μικρὰ γράμματα ἀπὸ τῶν ἀπλῶν εἰς τὰ σύνθετα.

ι, ο, ν, υ, σ (ς), ρ, τ, π, α, γ, θ,
κ, λ, η, ε, μ, δ, ω, φ, β, ψ, ζ, ξ, χ.

Τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν.

α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ,
ο, π, ρ, σ (ς), τ, υ, φ, χ, ψ, ω.

Αἱ ὑποδειγματικαὶ λέξεις πρὸς διδασκαλίαν
τῶν γραμμάτων.

ἶον, ὄνι, σῦς, ρίς, τυρός, πῦρ, ἄπιον, γάτα,
θύρα, κάρυον, λύρα, ἥλιος, ἐλάτη, μῦς,
δεμάτι, ὠά, φωλεά, βῶδι, φαλῖς, ζυγός,
ξίφος, χήνα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΑΘΜΙΣ

Αἰ δίφθογγοι.

Ἡ δίφθογγος αἰ.

αἰ̃ξ (αι).

αι-ξ.

ἡ αἰ̃ξ.

α-ι αι. αι-ξ αἰ̃ξ. ἡ αἰ̃ξ.

αι (α-ι=αι) αι=ε.

αι. αἰ̃-γες, αἰ̃γες. αἰ̃-μα, τὸ αἶμα.

ὁ παῖς. τὸ παῖδιον. ἡ μάχαιρα. ὠραῖος
καυρός. ἡ χαιτή. αἰ̃ συκαῖ.

Ἡ δίφθογγος οἰ.

οἰκία (οἰ).

οἰ-κί-α

ἡ οἰκία.

οἰ=(ο-ι=οἰ) οἰ=ι, οἰ-κί-α.

οἰ ο-ι οἰ, κος, οἰ̃-κος ὁ οἶκος.

οἰ̃-κοι οἰ̃ οἰ̃κοι. ὁ οἶνος. ὁ χοῖρος.

παχὺς χοῖρος. ὑψηλὸς τοῖχος. μεγάλοι καὶ
μικροὶ παῖδες. οἰ̃ πατέρες ἀγαπῶσι τὰ παιδία.

Ἡ δίφθογγος υι

μυῖα (υι).

μυῖ-α ἡ μυῖα.

μ-υι (υ-ι υι) = ι, υ, η (ει, οι, υι) = ι.

υι υ-ι υῖός, υῖ-ός. ὁ υῖός.

ἡ μυῖα, ἡ ὄργυιᾶ, ἡ ἀλογόμυια.

ἡ μυῖα πετᾶ. αἱ μυῖαι πετῶσιν εἰς τὸν ἀέρα.

Ἡ δίφθογγος αυ.

αὐλός (αυ = αβ).

αὐ-λός ὁ αὐλός.

αυ (α-υ αυ) αυ = αβ.

αυ. α-υ. αὐ-λός αὐλός, ὁ αὐλός.

οἱ αὐλοί. αὐ-λή ἢ αὐλή. αὐγή ἢ αὐγή.

ὁ αὐλητὴς παίζει τὸν αὐλόν. ἀγαπῶ τὰ μαῦρα μοῦρα. αὐριον εἶναι κυριακή.

Ἡ δίφθογγος αυ.

αὐτί (αυ=αφ).

αὐτί

τὸ αὐτί.

αυ α-υ, αυ=αφ. αὐ-τί αὐτί, τὸ αὐτί
=ἀφτί. τὰ αὐτία.

ὁ καύσων, τὸ δαυκίον. σήμερον εἶναι καύσων.
ὁ καυτὸς ζωμὸς δὲν εἶναι ὠφέλιμος.

Ἡ δίφθογγος ευ=εφ.

πεύκη (ευ=εφ)

πεύ-κη

ἡ πεύκη.

ευ=εφ. (ε-υ, ευ)=εφ

ευ. π-ευ πευ. πεύ-κη ἢ πεύκη(πέφκη).
λεύ-κη ἢ λεύκη. αἱ λεῦκαι. εὐθύς.
ἔτος εὐτυχές. μεγάλη εὐτυχία. ἡ εὐχὴ τοῦ ἱερέως.
ὁ ὑγιής εἶναι εὐτυχής. σοῦ εὐχομαι τὸ νέον
ἔτος εὐτυχές. ἡ λεύκη εἶναι ὑψηλή.

*Η δίφθογγος ευ=εβ.

εὐζωνος (ευ=εβ)

εὐ-ζω-νος   ὁ εὐζωνος.

ευ ε-υ εὐ-ζω-νος, εὐζωνος, ὁ εὐζωνος
= (ἔβζωνος).

ζ-ευ ζευ. ζεῦ-γος τὸ ζεῦγος, τὸ
γεῦμα, τὸ ἄλευρον, ὁ χορευτής, τὸ
ψεῦδος.

ἡ ὥρα τοῦ γεύματος. τὸ γεῦμα εἶναι
ἔτοιμον. τὸ ἄλευρον εἶναι λευκόν.

---

1) ἡ δίφθογγος ηυ=ηβ.

ηυ η-υ. ηυ=(ηβ). ηῦ-λουν ηῦλουν=
(ἦβλουν). ηύ-λό-γη-σα. ηύλόγησα.
ηῦρα. ηῦρα ἓνα ὀβολόν.

2) ἡ δίφθογγος ηυ=ηφ.

ηυ η-υ   ηυ (ηφ).
ηῦ-ξη-σα ηῦξησα, ηύ-λόγη-σε ηύλόγησε.
ὁ σῖτος ηῦξησεν. ὁ ἱερεὺς ηύλόγησε.

Αἱ δίφθογγοι η, α, ω

1) η = (ηι) = (η, ι, υ, ει, οι, υι). τῆ τιμῆ.
τῆ αὐλῆ = (εἰς τὴν αὐλήν).

2) α = (αι) = α. καθαρά, τῆ καθαρά.
ἡμέρα τῆ ἡμέρα.

3) ω = (ωι) = (ω=ο), κῆπω τῶ κῆπω
(=εἰς τὸν κῆπον).

χύνε ὕδωρ τῆ αὐλῆ.

ἡμέρα τῆ ἡμέρα τὰ φυτὰ αὐξάνουσιν.

ἐν τῶ κῆπῳ εἶναι ὕδωρ.

Ἀνάλυσις διφθόγγων.

Διαλυτικὰ σημεῖα (· · ·)

εἷ, οἷ, αἷ, υἷ, αὔ, εὔ.

1) εἷ = ε-ι. τεῖ, τέι. τέιον, τὸ τέιον.
τὸ τέιον εἶναι εὐῶδες φυτὸν.

2) οἷ = ο-ι. εὐ-νο-ι-κός, εὐ-νο-ῖ-κός
εὐνοϊκός. ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκός.

3) αἷ = α-ι. ναῖ, να-ῖ-δι-ον, τὸ ναῖδιον,
τὰ ναῖδια εἶναι εἰς τὰ χωρία.

4) υἷ = υ-ι. υ-ι, υἷ, ὑῖ-δι-ον, τὸ ὑῖδιον.
ὑῖδιον θὰ εἰπῆ χοιρίδιον, γουρουνάκι.

5) αϋ=σ-υ. ἄϋλος. ἡ ψυχὴ εἶναι ἄϋλος·

6) εϋ=ε-υ. ἐ-ὕς εὕς. εὕς θὰ εἴπη εὐγενής.

ΤΡΙΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

Τὰ πολλαπλᾶ σύμφωνα.

1) *Τὰ διπλασιαζόμενα σύμφωνα.*

ββ, β-β. αβ-βας. ἄβ-βᾶς ὁ ἄββᾶς. σάββατον.

γγ, γ-γ. φεγ-γᾶρι. τὸ φεγγᾶρι. ἡ σελήνη
φέγγει.

κκ, κ-κ. κόκ-κος, ὁ κόκκος. ὁ σάκκος. τὰ
ὀπωρικά ἔχουσι κόκκους.

λλ, λ-λ. φύλ-λον, τὸ φύλλον. ἄλλος. τὰ φυ-
τὰ ἔχουσι φύλλα.

μμ, μ-μ. ἄμ-μος, ἡ ἄμμος. ἡ παραλία
ἔχει ἄμμον.

νν, ν-ν σύν-νεφον, τὸ σύννεφον.

ππ, π-π. ἵπ-πος, ὁ ἵππος εἶναι τετράποδον
ζῷον.

ρρ, ρ-ρ. θάρ-ρος, τὸ θάρρος. ἔχω θάρρος.

σσ, σ-σ. θάλασ-σα, ἡ θάλασσα. οἱ Ἕλληνες
εἶναι θαλασσινοί.

ττ, τ-τ. φυλάτ-τω. φυλάττω. ὁ κύων φυλάττει τὸν οἶκον.

24. Δύο σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων χωριζόμενα
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

γκ, γ-κ. ἄγ-κυ-ρα ἢ ἄγκυρα, ἢ ἀγκάλη.

γκ, γ-κ. ρογ-χα-λι-σμός ὁ ρογχαλισμός.

κφ, κ-φ. ἐκ-φω-νῶ, ἐκφωνῶ.

λμ, λ-μ. ἀλ-μυ-ρός. ἀλμυρός. ἢ ἄλμη.

λπ, λ-π. ἐλ-πίς, ἢ ἐλπὶς. ἐλπίζω.

μβ, μ-β. κόμ-βος, ὁ κόμβος. δένω κόμβους.

μπ, μ-π. κάμ-πη, ἢ κάμπη εἶναι ζυῦφιον.

μφ, μ-φ. νύμ-φη, ἢ νύμφη. ἢ νύμφη εἶναι
ῥαΐα.

νθ, ν-θ. ἄν-θος, τὸ ἄνθος. τὸ ἄνθος εὐωδιάζει.

ντ, ν-τ. ἔν-τομον, τὸ ἔντομον. ἢ κάμπη εἶναι
ἔντομον.

ργ, ρ-γ. ἀρ-γός, ὁ ἀργός. ἀργία. ἢ ἀργία
εἶναι μήτηρ τῆς καχίας.

ρδ, ρ-δ. χορ-δὴ, ἢ χορδή. ἢ λύρα ἔχει χορδὰς.

ρθ, ρ-θ. ὄρ-θός, ὄρθός. ὄρθιος.

ρκ, ρ-κ. ὄρ-κος, ὁ ὄρκος. φεῦγε τοὺς ὄρκους.

ρμ, ρ-μ. κορ-μός, ὁ κορμός. ἡ συκῆ ἔχει
κορμόν.

ρν, ρ-ν. ἀρ-νί-ον, τὸ ἀρνίον, τὰ ἀρνία.

ρπ, ρ-π. καρ-πός, ὁ καρπός, οἱ καρποί.

ρτ, ρ-τ. ἄρ-τος, ὁ ἄρτος, ὁ ἄρτος εἶναι
ὠφέλιμος.

ρφ, ρ-φ. μορ-φή, ἡ μορφή. εὐμορφος.

ρχ, ρ-χ. ἀρ-χή, ἡ ἀρχή, καλὴ ἀρχή, καλὸν
τέλος.

3). Δύο σύμφωνα ἀρκτικὰ λέξεων.

β-δ βδ. βδ-ελ βδέλ-λα βδέλλα. ἡ βδέλλα.
ἡ βδέλλα ροφᾶ αἷμα.

β-λ, βλ. βλέμ-μα, τὸ βλέμμα. ὁ ἀετὸς ἔχει
βλέμμα ὀξύ.

β-ρ, βρ. βρά-χος, ὁ βράχος. οἱ βράχοι.

γ-λ, γλ. γλυ-χύς, γλυχύς. Τὸ μέλι εἶναι
γλυκύ.

γ-ν, γν. γνώ-μη, ἡ γνώμη. ἔχω καλὴν
γνώμην.

φ-ρ, φρ. φρό-νι-μος, φρόνιμος.

χ-ρ, χρ. χρῶ-μα, τὸ χρῶμα. χρῶμα λευκόν.

γρ. γραῖα. ὄρ. ὄρως. θλ. θλίψις. θν. θνήσκω.
θρ. θρανίον. κλ. κλαίω. κρ. κρέας. κτ. κτήμα.
μν. μνήμα. πλ. πλοῖον. πν. πνέω. πρ. πρόβατον.
πτ. πτώμα. σβ. σβύνω, σκ. σκώληξ. σπ. σπό-
ρος. στ. στέφανος. σφ. σφύρα. σχ. σχῆμα. τρ.
τρέχω. φθ. φθάνω. φρ. φρύγανον. χλ. χλόη.

4) Τοῖα σύμφωνα ἀρχικὰ λέξεων.

σ-κλ. σκ-λ σκλ. σκλη-ρός, ὁ σκληρός.
σ-κν. σκ-ν σκν. σκνή-πες, οἱ σκνήπες.
τ-πλ. σπ-λ. σπλ. σπλ-ήν. ὁ σπλήν.
τ-τρ. στ-ρ. στρ. στρῶ-μα. τὸ στρῶμα.
τ-φρ. σφ-ρ. σφρ. σφρα-γίς, ἡ σφραγίς.

5) Δύο σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων μὴ χωριζόμενα
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

β-δ, βδ. ἐ-βδο-μάς, ἡ ἑβδομάς. ὁ μὴν ἔχει
τέσσαρας ἑβδομάδας.
β-λ, βλ. βι-βλί-ον. τὸ βιβλίον. τὸ βιβλίον
ἔχει πολλὰ φύλλα.
β-ρ, βρ. ἔ-βρε-ξε, ἔβρεξε. χθές ἔβρεχεν
ὅλην τὴν ἡμέραν.
γ-δ, γδ. ἰ-γδί-ον, τὸ ἰγδίον. εἰς τὸ ἰγδίον
κοπανίζομεν ἄλας.
γ-λ, γλ. αἰ-γλη, ἡ αἰγλη.
γ-ν, γν. ἄ-γνοι-α, ἡ ἄγνοια.

δ-ρ,	δρ.	ἔ-δρα,	ἡ ἔδρα.
θ-ν,	θν.	ἔ-θνος,	τὸ ἔθνος.
θ-ρ,	θρ.	βό-θρος,	ὁ βόθρος.
κ-λ,	κλ.	ἔ-κλαυ-σα,	ἔκλαυσα.
μ-ν,	μν.	ἄ-μνός,	ὁ ἄμνός.
π-τ,	πτ.	ἐ-πτά,	ἐπτά.
β-ρ,	βρ.	ἄ-βρα-στος,	ἄβραστος.
φ-ν,	φν.	δά-φνη,	ἡ δάφνη.
χ-ν,	χν.	ἄ-χνη,	ἡ ἄχνη.

6) Τοιαῦτά σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων μὴ χωριζόμενα
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

κτρ,	κ-τ-ρ.	πλῆ-κτρον,	τὸ πλῆκτρον.
πτρ,	π-τ-ρ.	ρό-πτρον,	τὸ ρόπτρον.
σπλ,	σ-π-λ.	ὑ-σπληξ,	ἡ ὑσπληξ
σπρ,	σ-π-ρ.	ἄ-σπρος,	ἄσπρος.
στρ,	σ-τ-ρ.	ξύ-στρα,	ἡ ξύστρα.
χθρ.	χ-θ-ρ.	ἐ-χθρός,	ὁ ἐχθρός.

7) Τοιαῦτά σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων χωριζόμενα
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

γχν,	γ-χν.	σπλάγ-χνον,	τὸ σπλάγγχνον.
μβρ,	μ-βρ.	γαμ-βρός,	ὁ γαμβρός.
μπρ,	μ-πρ.	λαμ-πρά,	ἡ λαμπρά.
νδρ,	ν-δρ.	δέν-δρον,	τὸ δένδρον.
νθρ,	ν-θρ.	ἄν-θρω-πος,	ὁ ἄνθρωπος.
ντρ,	ν-τρ.	σή-μαν-τρον,	τὸ σήμαντρον.

Τὰ κεφαλαῖα γράμματα.

ι,	Ι.	Ἴδη,	Ἴος,	Ἰωάννης.
η,	Η.	Ἴηρα,	Ἡρακλῆς,	Ἡλίας.
γ,	Γ.	Γεώργιος,	Γορτύνιος,	Γοργώ.
π,	Π.	Πάρος,	Πάτριαι,	Παῦλος.
ρ,	Ρ.	Ρόδος,	Ροξάνη,	Ροδόπη.
ο,	Ο.	Ὀδυσσεύς,	Ὀλυμπος,	Ὀθων.
θ,	Θ.	Θήρα,	Θεανώ,	Θεόδωρος.
φ,	Φ.	Φίλιππος,	Φωκίων,	Φιλοποίμην.
τ,	Τ.	Τήνος,	Τρίπολις,	Ταίναρον.
β,	Β.	Βασίλειος,	Βολος,	Βίας.
κ,	Κ.	Κρήτη,	Κώς,	Κωνσταντῖνος.
λ,	Λ.	Λεωνίδας	Λάρισα,	Λαμία.
α,	Α.	Ἀλέξανδρος,	Ἀριστείδης,	Ἄρτα.
δ,	Δ.	Δημοσθένης,	Δήμητρα,	Δήλος.
ζ,	Ζ.	Ζάκυνθος,	Ζέα,	Ζεὺς.
ε,	Ε.	Ἑλλάς,	Ἑλένη,	Ἑλικίων.
ψ,	Ψ.	Ψαρά,	Ψυττάλεια,	Ψωφίς.
υ,	Υ.	Ἵδρα,	Ἵμηττός,	Ἵπάτη.
ν,	Ν.	Νάξος,	Νικόλαος,	Νικίας.
μ,	Μ.	Μαρία,	Μαραθῶν,	Μιχαήλ.

- ἌΟ Ὑμηττὸς παράγει εὐῶδες μέλι.
ἌΟ Μαραθῶν εἶναι εἰς τὴν Ἀττικὴν.
ἌΗ Νάξος εἶναι εὐφορος νῆσος.
ἌΟ Ξενοφῶν ἦτο Ἀθηναῖος.
ἌΗ Χίος παράγει τὴν μαστίχην.
ἌΟ Σόλων ἦτο νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν.
ἌΟ Ὀρωπὸς κεῖται ἀντικρὺ τῆς Ἐρετρείας.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

ἌΑσκήσεις εἰς τὸ συλλαβίζεειν λέξεις.

ἌΗ σελήνη εἶναι φωτεινή. Τὸ νῆμα εἶναι λεπτόν. ἌΗ θάλασσα εἶναι ἀλμυρά. ἌΗ κόρη εἶναι ἐργατική. ἌΟ παῖς οὗτος εἶναι φρόνιμος. ἌΗ χιὼν εἶναι λευκή. ἌΟ βάτραχος εἶναι ζῶον. Τὸ ρόδον εἶναι ἄνθος. ἌΗ συκῆ κάμνει σῦκα.

ἌΟ σῖτος εἶναι καρπός. ἌΟ ἄρτος εἶναι τροφή. ἌΗ μηλέα κάμνει μῆλα. ἌΗ λεύκη εἶναι δένδρον ἄκαρπον. ἌΟ ἰχθύς ζῆ εἰς τὴν θάλασσαν. ἌΗ χιὼν πίπτει τὸν χειμῶνα. ἌΗ σταφυλὴ ὠριμάζει τὸ θέρος. Τὸ πτηνὸν πετᾶ εἰς τὸν ἀέρα.

ἌΟ γεωργὸς σκάπτει τὴν γῆν. ἌΗ γαλῆ συλλαμβάνει τοὺς ποντικούς. ἌΟ χοῖρος εἶναι παχὺ ζῶον. ἌΕχομεν δύο χεῖρας καὶ δύο πόδας. ἌΗ χεὶρ ἔχει πέντε δακτύλους.

ἌΗμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸν Χριστόν. ἌΟσοι πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστόν λέγονται χριστιαν-

ξ, Ξ. Ξάνθη, Ξενοφῶν,
χ, Χ. Χίος, Χαλκίς, Χαρίλαος
σ, Σ. Σάμος, Σόλων, Σπάρτη.
ω, Ω. Ὠρωπός, Ὠλίαρος.

Ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν κεφαλαίων γραμματικῶν.

- Ἡ Ἴδη εἶναι ὄρος τῆς Κρήτης.
Ἡ Ἦρα ἦτο σύζυγος τοῦ Διός.
Ὁ Γεώργιος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.
Ἡ Πάρος εἶναι νῆσος ἐπίσημος διὰ τὰ λευκὰ
της μάρμαρα.
Ἡ Ρόδος εἶχε τὸν περίφημον κολοσσόν.
Ὁ Ὄθων ἦτο ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.
Ἡ Θήρα εἶναι γέννημα ἠφαιστείου.
Ὁ Φίλιππος ἦτο βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.
Ἡ Τήνος εἶναι ἐπίσημος διὰ τὸν ναὸν τῆς
Εὐαγγελιστρίας.
Ὁ Βασίλειος ἐνίκησε τοὺς Βουλγάρους.
Ἡ Κῶς εἶναι πατρίς τοῦ Ἰπποκράτους.
Ὁ Λεωνίδας ἔπεσεν ἐνδόξως εἰς τὰς Θερμοπύλας.
Ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος.
Ὁ Δημοσθένης ἦτο ρήτωρ.
Ἡ Ζάκυνθος εἶναι τερπνὴ νῆσος.
Ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.
Ἡ Ἑλένη ἦτο μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
τίνου.
Τὰ Φαρά ἔχουσι πολλὰ πλοῖα.

νοί. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ πηγαίνουν τακτικὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

1) Πόσον ὠραῖος καιρὸς εἶναι ὁ χειμῶν, ἔλεγε μίαν ἡμέραν ὁ Πέτρος. Ἡ γῆ σκεπάζεται με χιόνα. Μὲ τὴν χιόνα κάμνομεν σφαίρας. Ὅταν κρυόνωμεν, πλησιάζομεν εἰς τὸ πῦρ. Τρώγομεν τότε θερμὰ φαγητά.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Λουκάς, ὁ χειμῶν εἶναι ὠραῖος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουσι χρήματα. Εἶναι ὅμως καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι ξύλα, ἵνα ἀνάψωσι πῦρ· δὲν ἔχουσιν ὑποδήματα νὰ σκεπάζωσι τοὺς πόδας των· δὲν ἔχουσι χρήματα νὰ ἀγοράσωσιν ἄρτον.

— Πόσον τοὺς λυποῦμαι αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἶπεν ὁ Πέτρος.

— Ἐχεις καλὴν καρδίαν, ἀπεκρίθη ὁ Λουκάς· βλέπεις λοιπόν, ὅτι ὁ χειμῶν δὲν εἶναι εἰς ὅλους εὐχάριστος.

— Ἐχω δέκα λεπτά νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἶπεν ὁ Πέτρος.

— Ἀκόμη καλλίτερον εἶναι τοῦτο· ὁ καλὸς χριστιανὸς πρέπει νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς.

2) Ἦλθον πάλιν οἱ πελαργοὶ με τοὺς ὑψηλοὺς των πόδας.

Ἦρχισε πάλιν ὁ ἥλιος νὰ μᾶς θερμαίνῃ. Ἰδοὺ τὰ χελιδόνια κτίζουσι πάλιν τὰς φω-

λεάς των. Τὰ πουλάκια ἤρχισαν νὰ τραγωδῶσιν. Ἦλθε πάλιν ἡ ἀνοιξίς. Ἦνοιξαν τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη εὐωδιάζουσι.

3) Τὸ ἔαρ τὰ λιβάδια εἶναι πράσινα· τὰ ρόδα εὐωδιάζουσιν· ἡ ἀηδὼν ψάλλει. Τὸ θέρος τὰ δένδρα τοῦ κήπου εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ ὀπωρικᾶ. Οἱ γεωργοὶ θερίζουσι τὸν σῖτον καὶ τὸν ἀλωνίζουσι. Τὰ μῆλα, τὰ βερίκκοκα, τὰ ἄπια, τὰ ροδάκινα, τὰ σῦκα γίνονται τὸ θέρος. Ἄμα οἱ τέττιγες ἀρχίσωσι νὰ τραγωδῶσι, ἀρχίζει τότε καὶ τὸ θέρος.

Τζίτζικας εἰς τὸ κλαδὶ
κάθεται καὶ τραγουδεῖ
τζί, τζί, τζί, τζί φωνάζει
τὸ σταφύλι ὠριμάζει.

4) Ἡ σελήνη φέγγει τὴν νύκτα.

«Τὸ φεγγάρι φωτεινὸ»
«περπατεῖ ἔς τὸν οὐρανό.»
«φεγγαράκι μου λαμπρὸ»
«φέγγε μου νὰ περπατῶ,»
«νὰ πηγαίνω ἔς τὸ σχολεῖό,»
«νὰ μαθαίνω γράμματα,»
«τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα.»

5) Ἐχω δύο μεγάλους ἀδελφούς· ὁ εἷς εἶναι
Ξυλουργὸς καὶ ὁ ἄλλος γεωργός. Τώρα καὶ
οἱ δύο εἶναι στρατιῶται· ὁ εἷς εἶναι εἰς τὸ πε-

ζικόν και φορεῖ μικρόν σπαθίον· ὁ ἄλλος εἰς τὸ πυροβολικόν και φορεῖ μακρὰν σπάθην.

1) Τὰ κεφαλαῖα γράμματα τοῦ τύπου κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀπὸ τῶν σειρῶν.

Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.

2) Τὰ κεφαλαῖα γράμματα τοῦ τύπου κατὰ τὴν γενετικὴν μέθοδον

Ι, Η, Γ, Π, Ρ, Ο, Θ, Φ, Τ, Β, Κ, Λ, Α, Δ, Ζ, Ε, Ψ, Υ, Ν, Μ, Ξ, Χ, Σ, Ω.

3) Τὰ μικρὰ γράμματα καλλιγραφικά.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ
ν ξ ο ρ σ ς υ φ χ ψ ω

4) Τὰ μεγάλα.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ
Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π
Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
Αθήνα, 1998

Τίτλος: ...
Συγγραφέας: ...
Εκδόσεις: ...

Ἀριθ. Πρωτ. 8395.
Διεκπ. 7370.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1902.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

Πρὸς τὸν κ. Μιλιάδην Βρατσᾶνον.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρύξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν **Ἀλφάβητάριον** (Α' Μέρος), ὅπως εἰσαχθῆ ἐπὶ πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ προσεχέος σχολικοῦ ἔτους, ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **Α' τάξεως** τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσυντηρήτων καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις

Ὁ Ὑπουργός

Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφ. Μ. Παρίδης

Ἀριθ. Πρωτ. 10408
Διεκ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1902.

Πρὸς τὸν κ. Μιλιάδην Βρατσᾶνον.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895 « περὶ διαγωνισμοῦ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως » καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας ὀρίζομεν τὴν τιμὴν τοῦ ἐγκριθέντος **Ἑλληνικοῦ Ἀλφαθηταρίου** σὰς διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν δημοτικῶν σχολείων εἰς λεπτὰ **14 (δέκα καὶ τέσσαρα)**.

Ὁ Ὑπουργός

Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφανος Μ. Παρίδης